

H

H

Ἐρίωνη καὶ ἠρίωνη, α. ἄρσ.
Ἐρίων (ὁ γνωστὸς ἀσερισμός).

Ἐροσάϊο, εἰσν. μ. -σδ, εἰσν. δρο-
σίζω.

Ἐροσένιη (-нный), αφ, δε. μ. τχ.
παθ. χρ. ἄορ. (τοῦ ἠροσάϊο)
δεδροσισμένος, δροσισθείς.
Ἐκαὶ ἀντὶ ἐπιθ. ἔνδροσος.
οἶον ῥηθὲ ἠροσένηοε. ὁ πό-
κος ὁ ἔνδροσος.

Ἐροῖο, εἰσν. παρτ. ἠράχχ (καὶ
ἠράχχ). ἄορ. ἠράχχ. μ. περι-
φραστ. (ἀλλ' ἀπαντῶνται
ἄορ. καὶ μελ. καὶ ἠῶξημ. βοῶ-
ῶράχχ, βοῶῶροῖο. καὶ ἠῶ-
ῶράχχ, ἠῶῶροῖο, εἰσν.) ἀροτριάω
-ῶ, ἀροτρεύω, ἀρόω-ῶ. Ἐκαὶ
παθ. -σα. -μαι (Ἡσαϊ. 7. 25.
βσάκα γορὰ ἠρέμαα βοῶ-
ρέτσα. πᾶν ἕρος ἠροτριάω-
νον ἀροτριάωθήσεται. καὶ
Μιχ. 3. 12. Ἐῶνη ἐκοζε ἠ-
βα ἠῶῶρέτσα. Σιών ὡς ἄ-
χρὸς ἀροτριάωθήσεται).

Ἐροσῆϊ, αφ, δε. μ. τχ. ἐνεργ. τοῦ
ἠροῖο. ὁ ἀροτριάων. Ἐ-βόλχ
(213). ἀροτῆρ βοῦς. = ἠρά-
τῆλῆνῆϊ.

Ἐσάννα. ἐπίρ. (ἔβρ.) ὡσαννά.

Ἐσβοβοждάϊο = εσβοβοждάϊο.

Ἐσβοβοждένιη = εσβοβοждένιη.

Ἐσβεψάϊο, εἰσν (ὡς τὸ προεβεψ-
ψάϊο). λαμπρύνω, καταλαμ-
πρύνω, φαιδρύνω, φωτίζω,
καταφωτίζω, περιλάμπω,
καταλάμπω, φαίνω. παρβλ.
ἠσῖβῶϊο.

Ἐσβεψάϊο, εἰσν. μ. -ψδ, τίσην.
ἀγιάζω, καθαγνίζω. 2) καθα-
γιάζω, καθαγίζω, καθιερώ
-ῶ, ἀφασιόω-ῶ = ποεσβεψάϊο.

Ἐσβεψένιη, ἰα. οὐδ. ἀγιασμός,
τὸ ἀγιάζειν. 2) ἀγιασμα
= εσβῆτῆνῆ 2. σημσ. Ἐ-χρά-
μλ-ῆέρκβε. τὰ ἐγκαινία, ἐγ-
καινισμός, ἐγκαινισμα.

Ἐσῖβῶϊο, εἰσν. ἄορ. ἠσῖβῶχ. μ.
ἠσῖβῶϊο, εἰσν. περιλάμπω = ἠ-
ζαράϊο. παρβλ. καὶ τὸ ἠεβεψ-
ψάϊο.

Ἐσῖβῆϊη, ἰα. οὐδ. ἔλλαμψις, πε-
ρίλαμψις, περιαύγεια, περιαι-
γή. = ἠζαρένιη.

Ἐσκβερνήϊο, εἰσν. μ. -νήο, ἠσην.
μολύνω, μαιίνω, καταρρυ-
πόω-ῶ, καταρρυπαίνω, βε-
βηλώω-ῶ, σπιλώω-ῶ, κηλιδώω
-ῶ, κοινόω-ῶ, χραίνω. Ἐμεσ.
καὶ παθ. -σα. -μαι. Ἐμ. τχ. παθ.
χρ. ἄορ. ἠεκβερνήνῆϊ, αφ, δε.
μεμολυσμένος, μεμιασμένος,
ἐσπιλωμένος, καὶ τλπί.